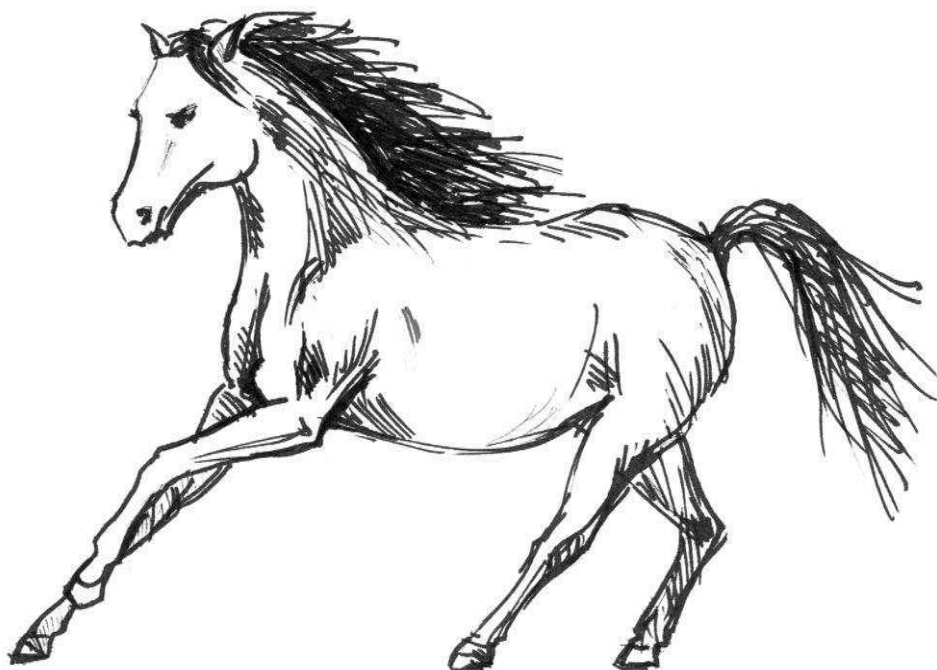
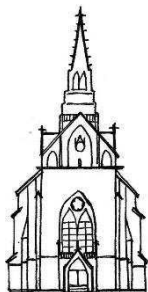

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník / 2016

4

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Olga Tydlitátová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>
kazatel: Martin Horák, administrátor
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2016 (XVIII).

Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

Letošní Velikonoce přišly příliš brzy. Chladné počasí nás odradilo od jarního úklidu našich příbytků a likvidace všeho zimního nepořádku, protože nedoufáme, že se zima už nevrátí. Každé mínus má však i své plus, totiž, když jsme neztratili tolik času péčí o své okolí, třeba nám zbylo víc klidu na promýšlení a přerovnání stavu našeho nitra (duše, jak to lze též nazvat). Měli jsme možnost víckrát přistoupit ke stolu Páně a ve společenství bratří a sester pocítit jednotu a radost z nabídnutého odpuštění. Kolik lidí, odmítajících víru v Boha, Ježíše Krista i Ducha svatého, se „napachtí“ hledáním náhradního řešení, jak upokojit stále se opakující neklid své duše z nevyznanych a neodpuštěných hříchů! Dokážeme vůbec docenit hodnotu daru víry ve vzkříšení a z ní vyplývající zmírnění obav z vlastní smrti? Krásně odlehčeně nám to zaznívá v Karáskově písni slovy: „V žití tvém dnes každá radost tvá, radost tu úplnou předjímá. V své smrti jen přejdeš most, Bůh zavolá další host, novejší host k nám vešel na slavnost“.

Letošní předjaří mně přineslo jednu velkou radost. Vidím ji v objeveném článku historičky a památkářky Marty Procházkové (uveřejněném v Kostnických jiskrách č. 3 nebo též v Českém bratru č. 3), která společným bádáním s tehdy ještě žijícím bratrem Fajmanem odhalila a navštívila existující dům v centru Prahy, kde se krátce po vyhlášení Tolerančního patentu v roce 1783 začali shromažďovat první evangelíci. Ze svých prostředků zakoupili dům, tehdy v chudší části Prahy, v němž názvy ulic byly odvozeny od provozovaných řemesel. A tak vzniklé evangelické církvi AV začal patřit dům v Truhlářské ulici č. 8. Pro účely shromažďování nevyžadoval prý velkou přestavbu, protože měl v 1. patře sál, užívaný do té doby jako tančírna. Ten svou rozlohou se dal použít jako modlitebna s kapacitou až pro 300 osob. Co si pomyslíte, dnešní čtenáři, když se z pamětních zápisů o životě tohoto sboru dozvíte, že modlitebna bývala postupem času tak přeplněná, že účastníci stáli na chodbě i na schodech a podlaha vyžadovala zesílení vzpěrami? V roce 1853 se naskytla možnost využívat salvátorský a později klimentský kostel. Dům byl církví potom pronajímán a peníze využity na opravu výše zmíněných kostelů a nakonec v roce 1905 prodán městu Praze. A jaký je konec této zprávy? SR naší církve čeká na souhlas a pověření synodu, aby začala jednat o možnosti získat tento pozoruhodný dům do svého užívání. Dům, který je kolébkou pražských evangelických sborů, v němž se bezmála 80 let kázalo slovo Boží a vysluhovaly svátosti našim věrným předchůdcům, si zaslouží předat svědectví nám i budoucím generacím. Uvažuje se o zřízení stálé expozice dějin evangelictví, ale i o umožnění mezigeneračního setkávání při různých kulturně-vzdělávacích akcích, a to pro Pražany i hosty ze zahraničí. Podaří se to?

Jana Slámová

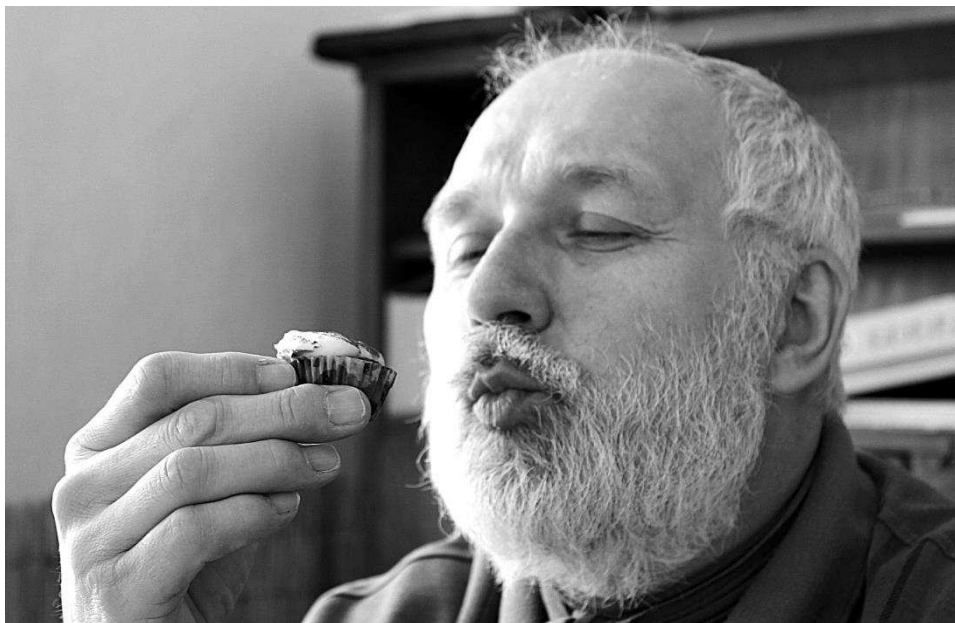
Z jara na zimu!

Letos se mládež z našeho sboru (Brno I) vypravila na víkendový pobyt na Vysočině, i tentokrát na faru v Daňkovicích. Jejich brněnským raným jarem naplněná srdce ale ani nedoufala, že se setkají ještě letos se sněhem, a už vůbec tak blízko od domova. První náznak tvrdších podmínek v lokalitě konání ucítili hned po výstupu z vlaku ve Žďáru nad Sázavou v podobě velkého rozdílu teplot. Ale dobře předpřipravená a vytopená fara bratrem farářem Gruberem jim poskytla skvělé zázemí do dalších dnů. Zabydlování se do jednotlivých pokojů a dokonce i na půdu netrvalo dlouho, protože z dlouhé cesty všem pořádně vyhládlo a čekala je společná večeře ve stylu "co nám maminky zabalily". Přehlídku všech různých druhů večeří nakonec v kategorii nejoriginálnější vyhrála Samova polívka a v kategorii nejčastější zvítězila balená bageta z automatu.

Po večeři vytáhl bratr farář kytaru a spustila se velmi oblíbená aktivita naší mládeže, a to zpěv ze zpěvníku Svítá. Ještě hlavy plné melodií krásných spirituálů, tradicionálů a všemožných písniček s biblickým námětem od Adama až po Zjevení, a už se nahříval projektor s prezentací o bratru Husovi, jeho životě, ideálech i smrti. Na páteční večer jim vystačila půlka prezentace, aby se dokonale unavili i díky velmi živému a vyčerpávajícímu přednesu bratra faráře, a to i přes jeho hlasovou indispozici.

Hned za časného rána byla pro mládežníky nachystána snídaně po americku, kterou připravili skvělí kuchaři Standa s Kiki. Dopoledne bylo věnováno soudci Gedeonovi a jeho válce proti Midjáncům. Program, který pan farář nachystal, byl tak zajímavý, že dokonce odtrhl Kiki od vaření a nedovolil jí odejít. Tím to

padlo na Standu, ale ten se se segedínským gulášem popral na výbornou a mládež se znovu přejedla skvělého jídla. Jen chvilkový polední klid musel stačit na vytrávení a nachystání ke krátké vycházce, která se ale nakonec zvrhla v celoodpolední výlet až na Buchtův kopec a k horním tokům řeky Svatky. Po cestě se děvčata a chlapci potkávali s dalšími nástrahami pravé zimy, jako sněhem nebo brzkým západem slunce. Promočení, promrzlí, ale plni radosti se vraceli po skupinách na faru. Po večeri se bratr farář pustil do druhé poloviny velezajímavé prezentace o bratru Husovi. Po vyčerpávajícím dni se mládež krásně spalo, a tak čilí se probouzeli vstříc dalšímu dni plnému zajímavých aktivit.

Bohoslužba bratra faráře Mikiho Erdingera v poněkud komornějším obsazení, než známe z Brna, byla pro všechny velmi poučná a poskytla jim rozhled, co se odpouštění týče. Konala se v sále daňkovické fary, který ještě před chvílí posloužil jako ložnice. Pak bratra faráře zajímalo, co si kdo z průběhu bohoslužeb zapamatoval, a bylo toho nakonec víc, než si sám stačil udělat poznámek.

Poslední z jídel, která až s profesionálním vzezřením nabízela kuchařská práce Kiki se Standou, bylo podáváno v poledních hodinách. Následoval generální úklid, během kterého všichni mysleli jen na cukrárnu a její pozdější návštěvu. Čekala je ale ještě dlouhá cesta za vytrvalého deště, který je provázel až do Sněžného. Vysvobození přišlo až při vstupu do cukrárny za přílivu tepla a vůně pochutin. S plnými břichy sladkostí, s plnými hlavami zážitků i vědomostí a s plnými srdci radosti jsme se pak vraceli zpět vstříc jarnímu Brnu. Díky za krásný víkend!

Matěj Příkryl

Sborová neděle v Brně I

V Komenského chrámě byl naším milým hostem bratr farář David Najbrt z Kostelce nad Orlicí. Byla to slavnostní chvíle. Nemile zapůsobil chlad v kostele, ale v téměř jarním sluníčku jsme pookřáli a těšili se na další setkání a oběd, který nám připravil bratr Goliáš s dalšími pomocníky v sále Václava Pokorného a přilehlých prostorách. Po jídle jsme byli

natěšeni na přednášku o práci zdravotního klauna, která je druhou profesí bratra faráře Najbrta. Po nezbytných prostorových úpravách jsme s napětím očekávali další průběh. Byli jsme překvapeni, když bratru faráři sekundoval jako druhý klaun bratr Pavel Bureš, a to velmi zdařile. Účinkování obou klaunů vzbudilo velký ohlas zvláště u malých dětí, některé z nich dokonce přímo zasahovaly do děje.

Ukázky vyvolaly smích i na tvářích dospělých členů sboru, takže jsme si dokázali, jaký to může mít význam pro nemocné děti. Po ukázkách nám bratr farář vyprávěl o své práci i o citlivosti některých momentů, kterých se snaží vyvarovat. Návštěvy nemocnic, jichž bývá až deset do měsíce zhruba po třech

hodinách, dávají tušit náročnost této záslužné práce. Po celou dobu oběda i presentace nás ochotné sestry zásobovaly výbornými zákusky. Přinesly je další členky sboru. Sluší se poděkovat všem, kteří se o tak zajímavou sborovou neděli zasloužili.

Jaroslav Černý

Mikuláš na začátku postu

První neděli postní (14. 2.) se v Losově sále Blahoslavova domu konala beseda s bratrem Mikulášem Vymětalem o jeho práci celocírkevního faráře pro menšiny.

Slyšeli jsme vyprávění o bohoslužbách narušujících pochody neonacistů, o syrské ženě, které se během pouti po Evropě narodila trojčata, o židovsko-romském festivalu, o muži, který byl nedávno z naší země vypovězen do Iráku, kde byl druhý den po návratu zastřelen, o našich iracionálních obavách a předsudcích, o Mikulášově čestném členství v židovském dámském podpůrném spolku, o ocenění za jeho práci od muslimů z Malajsie, o dobrovolnici věnující jednu hodinu týdně doučování romské holčičky. Dobrá nadílka podnětů na začátku postního období.

Martin Horák

Sborové shromáždění v Brně I

Sborové shromáždění zvolilo druhou farářkou sboru sestru **Janu Hofmanovou**, která nastoupí od 1. září. Dále byl schválen návrh na přestavbu staré fary v roce 2017 na Pellicově ulici včetně jejího finančního zajištění. Byla schválena výroční zpráva, hospodaření roku 2015 a staršovstvem předložený rozpočet na rok 2016.

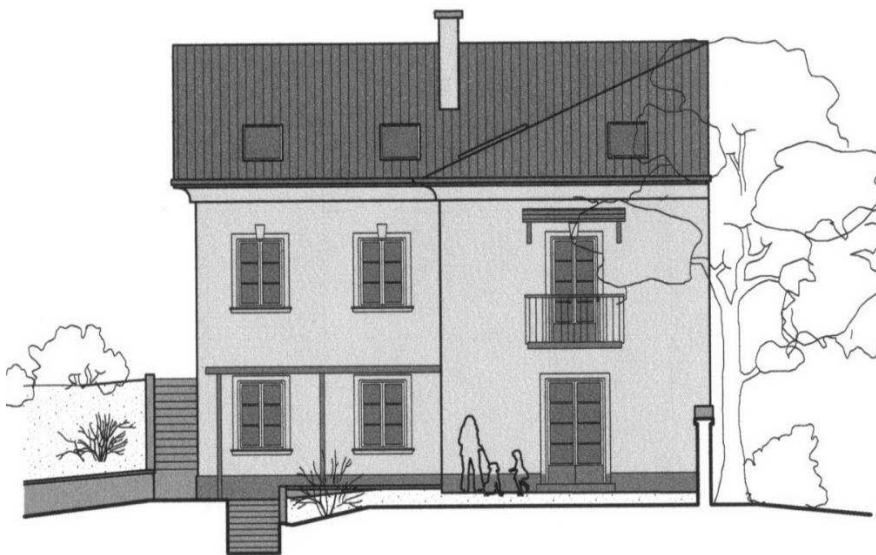
Návrh na přestavbu fary na Pellicově ul. byl přijat v tomto znění:

„Sborové shromáždění schvaluje záměr staršovstva zahájit v roce 2017 generální rekonstrukci staré fary na Pellicově podle studie ing. arch. Josefa Janečka v rozpočtovaném nákladu 12 milionů Kč. Sborové shromáždění souhlasí, že k uhrazení těchto nákladů bude z poloviny použito sborové jmění a druhá polovina bude získána z půjček, které budou spláceny v příštích letech.“

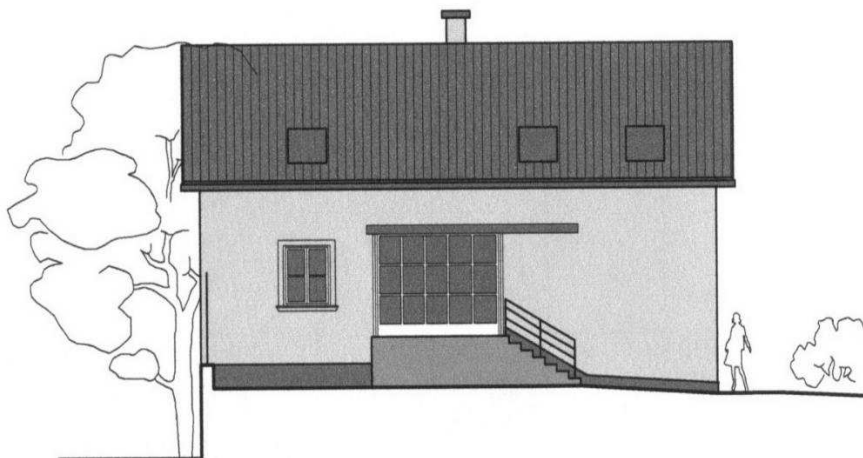
Nabízíme náhled do studie připravované rekonstrukce – několik bočních pohledů na faru (údaje o měřítku zde nejsou zachovány).

Jiří Gruber

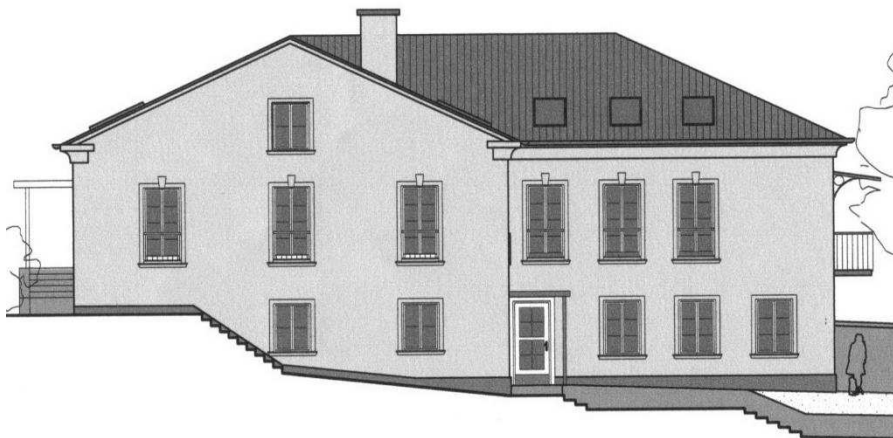
FASÁDA JIŽNÍ 1:200

FASÁDA SEVERNÍ 1:200

FASÁDA ZÁPADNÍ 1:200

Volba staršovstva v Brně II

V neděli 13. března volilo sborové shromáždění v Blahoslavově domě po šesti letech své staršovstvo. Již v listopadu minulého roku byla ustanovena volební komise, která dala všem členům sboru možnost navrhnout kandidáty do nového staršovstva: během prosince bylo možné vhodit lístek s navrženým jménem do připravené krabice. Členové komise pak všechny navržené oslovili a sestavili kandidátku pro volbu. Staršovstvo také nabídlo možnost tzv. volby na dálku – pro ty členy sboru, kteří se nemohli sborového shromáždění zúčastnit; této možnosti nakonec využilo 15 členů sboru, zejména z kazatelské stanice v Tišnově.

Čtyři dosavadní členové a náhradníci staršovstva se rozhodli již znovu nekandidovat, naopak sedm nově navržených členů sboru se svou kandidaturou souhlasilo. Volili jsme tedy 10 členů staršovstva a 5 náhradníků z osmnácti kandidátů. Volbu se podařilo provést hlasovacími lístky jednokolově. Členy staršovstva se stali tito bratři a sestry: René Pikna, Jaroslav Kučera, Blahoslav Ryšavý, Lenka Floriánová, Miloslav Průdek, Petr Bouda, Petr Socha, Igor Osvald, Jana Němečková a David Miklánek. Náhradníky staršovstva se stali Dušan Coufal, Světlá Kuhrová, Petr Dobrovolný, Jan Fikejs a Pavla Potočková.

Všem presbyterům přejeme vedení Duchem svatým pro jejich nové či staronové úkoly v místní církvi Blahoslavova domu.

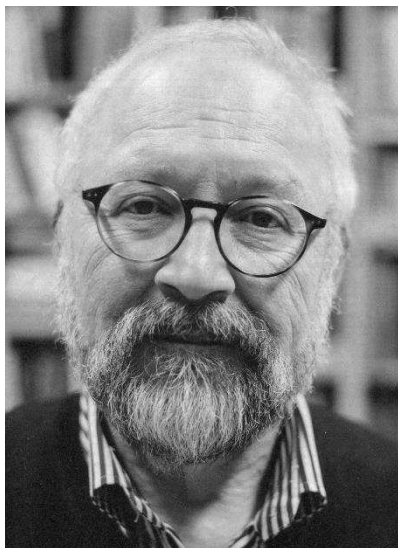
Martin Horák

Nejsme naivní

(Otiskujeme výňatek z rozhovoru, který časopisu Reflex poskytl Herfried Münkler (64), profesor teorie politiky na Humboldtově universitě v Berlíně. Reflex o něm uvádí, že patří k hrstce nejčtenějších a nejvlivnějších německých politologů. Zabývá se teorií válek, imperií, moci a dějinami politického myšlení. V německé debatě o zahraniční politice je pokládán za spíše konzervativního autora.)

Máte někdy strach z toho, že se rozpadne Evropa, nebo z toho, že Německo nezvládne integraci milionu lidí?

Z obojího. Když se Evropa rozhádá, tak bude problém ležet jen na Německu. A liberálně smýšlející Němec je vždy skeptický vůči kolektivnímu rozumu krajanů, zvláště když má jako já ročník narození 1951 a vyrůstal s pohledem na ničivé německé dějiny první poloviny 20. století. Na druhou stranu v minulých letech Německo prokázalo více politického rozumu a rozhledu než jeho sousedé. To mě uklidňuje.

Platí to i pro přístup k uprchlíkům? Nejsou Němci v této krizi naivní?

Máte na mysli občany, kteří v září na nádražích vítali uprchlíky? Jejich postoj byl vnitroněmeckou odpovědí spoluobčanům, kteří zvláště v Sasku zapalovali azylové domy. Proti kultuře zapalování se postavila kultura vítání a byla silnější. Okatě najevo dávané vítání uprchlíků bylo odpovědí na základní otázky naší identity: Kdo jsme a kým chceme být?

A nebyla naivní německá vláda, když otevřela uprchlíkům hranice?

Nejednala naivně. Rozhodnutí se opíralo o následující racionální kalkul: coby nejbohatší a nejsilnější země Unie otevřeme hranice, ubereme tím tlak z jiných krizových míst, odkud přicházely velmi ošklivé obrázky, a koupíme si tím čas na nalezení dlouhodobého a společného evropského řešení problému, tedy zajištění vnějších hranic Unie a spravedlivějšího rozdělení uprchlíků po Evropě.

To byl samozřejmě riskantní podnik. Co se totiž stane, pokud tento čas nevyužijeme? Ale stála za tím úvaha, že když pro zachování Schengenu neuděláme něco my, země nejvíce těžící z otevřených hranic, tak nikdo jiný.

Nepodcenila Angela Merkelová, že je společenská nálada ve zbytku Evropy úplně jiná než v Německu? Ostatní vlády jí nepomáhají, naopak

považují kancléřku za původce problému, a ve veřejnosti sílí protievropské nálady.

Starý francouzsko-německý motor evropské integrace tentokrát nefungoval, protože Francois Hollande má s populistickou Marine Le Penovou v zádech velmi omezený manévrovací prostor. Naopak Merkelová stojí v čele velké koalice a má v uprchlické politice i podporu parlamentní opozice. Síla Německa v Evropě nevychází jen z jeho ekonomické moci, ale i z odolnosti voličů vůči pravicovým populistům. Jejich neúčast v parlamentu dává politikům větší svobodu jednat. Ale máte pravdu, že otevření hranic snížilo tlak na jiné státy, které se nyní mohou tvářit, že se jich problém vlastně netýká. To bylo dilema kancléřky: rozhodla se koupit čas na řešení a ubrat tlak. Berlínskou vládu k tomu vedly i obavy z toho, že zavřené hranice povedou k zácpě uprchlíků na Balkáně. Srbsko, Bosna, Kosovo, Albánie, Makedonie jsou administrativně slabé a křehké státy. Pokud by v tomto prostoru uvízlo 300-500 tisíc nejčastěji muslimských uprchlíků, tak by se tyto země propadly do chaosu, přinejhorším do občanské války.

Nepřeháníte?

Nemyslím. V německé strategii bylo nepochybně důležité za každou cenu takovému scénáři zabránit. Pokud by nastal, tak by si EU mohla strčit za klobouk 20 let balkánské sousedské politiky i všechnu pomoc Řecku. Nemůžeme vědět, jak by to dopadlo, kdyby se Merkelová rozhodla jinak. Nikdy to nebudeme vědět, ale riziko bylo z pohledu vlády velké. - - -

Angela Merkelová vloni často říkala, že uprchlíci změní Německo. Jak?

Kancléřka vyrůstala ve východním Německu a tamní společnost byla více německá než třeba Frankfurt nad Mohanem, kde jsem vyrůstal já. Tam už v roce 1992 žilo 30 procent cizinců. Mám tedy docela slušnou představu etnicky nejednotlivé, smíšené společnosti, desítky let v ní žiji, a moc se toho tedy pro mě nezmění.

Ani Německo se nakonec příliš nezmění, pokud budeme jednat sebevědomě. Dáme uprchlíkům vstřícně najevo, že tu mohou zůstat, ale musí se v tom základním smyslu stát Němci. Mám tím na mysli splnění několika základních principů našeho života: vydělat si na živobytí prací, přijmout základní demokratické hodnoty a uznat, že každý jedinec si může svobodně vybrat životní osud a je za sebe odpovědný. Jen na okraj, tyhle tři imperativy nejsou akceptované ani řadou mých krajanů, třeba z venkovských oblastí, kde jsou pořád rozšířené předsudky vůči homosexuálům. Musíme tedy posílit i sami sebe, určit si znovu a jasně, kdo jsme a co jsou naše hlavní hodnoty, na jejichž dodržování budeme trvat. Vůči přistěhovalcům můžeme vystupovat sebevědomě, jen když budeme přesvědčeni o vlastních hodnotách.

Výňatek z textu i foto převzaty z časopisu Reflex č. 8/2016.

Kůň

Zatímco osel sloužil v biblických dobách běžnému lidu k dopravě osob a materiálu - podobně jako kdysi škodovky - koně bychom mohli přirovnat k tanku. Bylo to zvíře válečné, zapřahané do dvoukolových vozů, které patřily k nejdůležitějším a nejvíce odstrašujícím částem starověkých armád. Starověk ještě neznal sedla ani podkovy, takže jízda na koni vyžadovala zkušeného jezdce a koně s tvrdými kopyty. Výstižný popis koně, který najdeme v knize Jobově, obdivuje na tomto zvířeti jeho sílu, rychlost, odvalu a poslušnost. Koně se staly symbolem válečného nebezpečí a útisku. Z koňů šel strach.

*Job 39,19 **Dal jsi snad koni bohatýrskou sílu, přioděl jsi jeho šíji hřívou? Docílíš, aby poskakoval jako luční kobylka? Jeho vznešené frkání vzbuzuje strach, v dolině hrabe nohama, rozjařen silou, má-li vytáhnout proti ozbrojencům, vysmívá se strachu, neděsí se, před mečem se neobrací. Toulec nad ním chřestí, blýská se kopí a oštěp, s burácením se řítí po zemi, až se chvěje, nedá na nic než na zvuk polnice, zařehtá, kdykoli polnice zazní, zdaleka větří bitvu, povely velitelů a válečný ryk.***

*Iz 5,28 Jeho střely budou naostřené, všechny jeho luky připravené, **kopyta jeho koní budou jako křemen** a kola jeho vozů jako víchř.*

*Jeremjáš 47,2-3 Lidé budou úpět, kvílet bude každý, kdo obývá zemi, **před dusotem kopyt jeho hřebců, před duněním jeho vozby, před hlukem jeho kol.** Otcové se na syny ani neohlédnou, ochabnou jim ruce.*

Vzpomínka na válečné koně a hrůzu, kterou kolem sebe šířili, se váže k nejdůležitějšímu příběhu izraelského národa – vysvobození z Egypta. Zatímco kůň s jezdem se utopili v moři, Izrael mohli vděčně zpívat. Píseň o vítězství nad koněm i jezdcem dávala židům naději a odvalu do všech dalších bojů a nebezpečí.

*Ex 15,1 Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: "Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, **smetl do moře koně i s jezdci.***

*Dt 20,1 Když vytáhneš do boje proti svým nepřítelům a **spatříš koně a vozbu**, lid početnější, než jsi sám, nebudeš se jich bát, neboť Hospodin, tvůj Bůh, který tě přivedl z egyptské země, je s tebou.*

*Jer 51,21 **Tebou jsem rozrazil koně i jeho jezdce, tebou jsem rozrazil vůz i jeho osádku.***

Vzpomínka na podivuhodné vysvobození z Egypta přiměje později proroka, aby přirovnal náročné putování do zaslíbené země ke spanilé jízdě koní rovinatou pustinou. Chtěl tím povzbudit židy usazené v Babyloně, aby se vydali na cestu do vzdálené Palestiny.

*Iz 63,13 **Propastnými tůněmi je vedl jako koně pouští, ani neklopýtli, jako dobytek sestupující na pláň. Hospodinův duch je vedl do místa odpočinutí. Tak jsi vedl svůj lid a proslavil jsi své jméno.***

Izraelci ovšem koně zpočátku neužívali, protože se v hornaté Palestině moc neuplatnili. Oralo se pomocí volů a krav. Nutit koně, aby běhal po skalách, kde si snadno zlomí nohu a musí být utracen, je pro Ámose stejný zločin, jako když někdo zneužije práva k ponížení nevinného.

*Am 6,12 **Mohou běhat koně po skalisku?** Může být zoráno dobytkem? A přece jste učinili z práva jed, z ovoce spravedlnosti pelyněk.*

Ani v boji však Izraelci koně z počátku neužívali. To byl také důvod, proč nejprve osídlili judské hory, kdežto na rovinách se nemohli kenaanským válečným vozům taženým koňmi vyrovnat. A pokud nepřátele přemohli, postarali se o to, aby jejich koně, vozy i jezdce znehybněli.

*Joz 11,6 a 9 Tu řekl Hospodin Jozuovi: "Neboj se jich, neboť já je zítra v tuto dobu vydám Izraeli všechny skolené; **jejich koně ochromíš a jejich vozy spálíš ohněm.**"*

*Sd 1,19 Hospodin byl s Judou. Podrobil si pohoří, **avšak nebyl s to podrobit si obyvatele doliny, protože měli železné vozy.***

*2 Sa 8,4 David zajal jeho sedm set jezdců a dvacet tisíc pěšáků. **David ochromil koně celé vozby a ponechal koně jen ke stu vozům.***

Vlastní válečné koně si pořídil teprve král David a zejména Šalomoun (dokonce 40 tisíc). Koně se dováželi většinou z Egypta a byli drazí. Jestliže otrok stál 30 šekelů, kůň byl pětkrát dražší. Později se stali koně součástí izraelských armád. Udržovat stáda koní v bojeschopném stavu však nebylo jednoduché, zejména v dobách sucha. Stejně tak bylo nákladné mít k nim dostatek vycvičených jezdců. Proto se může asyrský král vysmát králi judskému, že proti němu nic nezmůže, i kdyby mu nabídl darem dva tisíce koní.

*1 Kr 10,28-29 Koně, které měl Šalomoun, přicházeli z Egypta. Karavany králových překupníků **kupovaly stáda koní za pevnou cenu.** Vůz se vyvážel z Egypta za šest set šekelů stříbra a **kůň za sto padesát.***

*1 Kr 18,5 Achab Obadjášovi řekl: "Jdi ke všem vodním pramenům a ke všem potokům v zemi; **snad se najde tráva, abychom uživilí koně** a mezky a nemuseli porážet dobytek.*

*1 Kr 22,4 Pak se otázal Jóšafata: "Půjdeš se mnou do války o Rámot v Gileádu?" Jóšafat izraelskému králi odpověděl: "Jsme jedno, já jako ty, můj lid jako tvůj lid, **mí koně jako tví koně.**"*

*2 Kr 18,23 Vsad' se tedy nyní s mým pánem, asyrským králem. **Dám ti dva tisíce koní, dokážeš-li k nim sehnat jezdce.***

V dobách míru byl kůň vhodnou příležitostí, jak zdůraznit vlastní výjimečnost - podobně jako když dnes někdo přijede mercedesem nebo kdysi

šestsettrojkou. Koně si opatřil vzpurný Abšalom i Adonijáš, na koni přijel k Elišovi umírající syrský generál Náman. Jízda na koni městem byla považována za mimořádnou královskou poctu. Když chce autor knihy Kazatel popsat, čeho je schopen blázen na trůně, vzpomene si na otroky na koních a knížata, která chodí pěšky - jako se u nás stalo po únoru 1948.

2 Sa 15,1 Později si Abšalom **opatřil vůz, koně** a padesát mužů, kteří před ním běhali.

1 Kr 1,5 Adonijáš, syn Chagítin, se vynášel: "Kralovat budu já." A **opatřil si vůz, koně** a padesát mužů, kteří běhali před ním.

Est 6,8-9 Ať přinesou královské roucho, které oblékal král, a přivedou **koně, na němž jezdil král**, a na jeho hlavu ať vloží královskou korunu. Roucho a kůň ať jsou odevzdány do rukou některého z královských velmožů a šlechticů, oni ať obléknou muže, kterého chce král poctit, ať ho na koni provedou po městském prostranství a před ním provolávají: Tak se jedná s mužem, kterého chce král poctit!"

Kazatel 10,7 Viděl jsem **otroky na ořích**, kdežto knížata jak otroky chodit pěšky.

K ovládání koní se užívalo otěží, udidla a biče. Váleční a královští koně mívali slavnostní postroj, jehož součástí mohly být i zvonce. Koně poslušně reagující na pokyn jezdce jsou pro apoštola příkladem, jak lze malými věcmi řídit velké (udidlem koně, kormidlem loď a podobně by měl člověk ovládat svůj jazyk).

Žalmy 32,9 **Nebud'te jako kůň** či mezek bez rozumu: toho zdobí ohlávka a uzda na zkrocení, jinak ho u sebe neudržíš.

Př 26, 3 **Na koně bič**, na osla uzdu, na hřbet hlupáků hůl.

Za 14,20 V onen den bude na zvoncích koní nápis: "Svatý Hospodinu"

Jak 3,2-3 Všichni přece mnoho chybujeme. Kdo nechybuje slovem, je dokonalý muž a dovede držet na uzdě celé své tělo. **Dáváme-li koňům do huby udidlo**, aby nás poslouchali, můžeme tak řídit celé jejich tělo. Tak i jazyk je malý úd, ale může se chlubit velkými věcmi. Považte, jak malý oheň může zapálit veliký les!

Kůň umožňoval ve starověku a ještě dlouho potom nejrychlejší způsob přepravy osob, materiálu a zpráv na delší vzdálenost. Nepřátelé na koních se mohli objevit tak rychle, že o nich nikdo předem nevěděl.

Est 8,10 a 14 Mardochaj napsal dopisy jménem krále Achašveróše, zapečetil královým prstenem a rozeslal je po rychlých jízdních poslech, kteří **jezdili na říšských lehkonohých ořích**, chovaných v hřebčincích. Rychlí poslové, kteří jezdili na **říšských lehkonohých ořích**, spěšně vyrazili pobízení královým rozkazem, sotvaže byl ten zákon na hradě v Šúšanu vydán.

Jeremjáš 4,13 Hle, vystupuje jako mračna, jako vichřice je jeho vozba, **jeho koně jsou rychlejší než orlové**. »Běda nám, budeme vyhubeni!«

Abk 1,8 Jeho **koně jsou hbitější než levharti**, dravější než vlci za večera; jeho jezdci uhánějí tryskem, jeho jízda se zdaleka žene, letí jako orlice, jež spěchá za kořistí.

Jezdci na koních různých barev (ryzáci, bělouši a blondáci), které prorok spatří ve vidění, jsou Boží poslové, kteří poslouží jako znamení, že Hospodin skrytě připravuje vysvobození svého lidu. Trojí barva připomíná podsvětí, zemi a nebe (Za 1,8). V dalším vidění prorok spatří čtyři spřežení, každé jiné barvy,

jak se rozjíždí do všech světových stran. Nejdůležitější je však poselství, které nesou do země severní (Babylonu). Právě odtud se do Jeruzaléma vrátí významná část Božího lidu.

Za 6,2-7 V prvním voze byly zapřaženi **ryzáci**, v druhém **vraníci**, v třetím **bělouši** a ve čtvrtém **grošáci**, **statní koně** ... Ti statní koně vyrazili ve snaze projet křížem kráčem zemi, neboť posel řekl: "Projedte zemi křížem kráčem." I projížděli zemi. **Vraníci** vyjeli do severní země. Po nich vyrazili **bělouši**, zatímco **grošáci** vyjeli do země jižní.

Koně – zvláště hřebci - byli známi svou bujností a nezकrotností. Prorok k nim proto přirovnává nepřátele, kteří se radují z neprávem nabyté kořisti. Jindy však přirovnává k bujným hřebcům vlastní národ, který opustil Boha.

Jer 50,11 Tak vy se tedy radujete a jásáte, kdo pleníte mé dědictví! Bujně poskakujete jako jalovice při mlácení a řehťáte jako hřebci! Ale vaše matka se bude velice stydět, rdít se bude ta, která vás porodila;

Jer 5,8 Tvoji synové mě opustili a přísahají při tom, co není Bůh. Jsou to bujní hřebci, hned jak vstanou, každý plane vášní k ženě svého bližního.

Koně byly tradičně spojovány s kultem slunce. V představách okolních národů táhlo slunce po obloze koňské spřežení. Tato představa zasáhla i Izrael. Sluneční koně byli chováni v jeruzalémském chrámě a odstranění byli teprve při Joziášově reformě (2 Kr 23,11).

Spoléhání na koně se stalo symbolem spoléhání se na člověka, okolní velmoci a vlastní sílu. O koních mluví i královský zákon, který zakazuje

izraelskému králi budovat příliš početnou jízdu, aby nebyl v pokušení přestat spoléhat na Hospodina. Lapidárně řečeno: buď člověk věřil v koně, nebo v Hospodina.

*Dt 17,16 Ať **král nemá mnoho koní** a ať neuvádí lid zpátky do Egypta, aby měl více koní. Hospodin vám přece řekl: "Nikdy se už touto cestou nevracejte."*

*Ž 147,10 **Netěš ho síla koně**, nemá zalíbení v svalech muže. Hospodin má zalíbení v těch, kdo se ho bojí, v těch, kdo čekají na jeho milosrdenství.*

*Iz 30,15 Neboť toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: "V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství. Vy však nechcete, říkáte: »Nikoli! **Utečeme na koních**.« A vskutku budete utíkat. »**Ujedeme na lehkonohých**.« A vskutku vaši pronásledovatelé budou lehkonozí.*

*Iz 31,1 Běda těm, kdo sestupují pro pomoc do Egypta, **na koně spoléhají**, doufají ve vozy, že jich je mnoho, v jízdu, že je velmi zdatná; ale ke Svatému Izraele nevzhlízejí, nedotazují se Hospodina. Leč i on je moudrý. Přivodí zlé věci, neruší svá slova. Povstane proti domu zlovolníků, proti pomoci vyžádané od těch, kdo páchají ničemnosti. Egypt - to jsou jenom lidé, a ne Bůh, jejich koně tělo, a ne duch.*

*Ž 20,8 Jedni se **honosí vozy, jiní koňmi**, ale my připomínáme jméno Hospodina, svého Boha. Oni klesali, až padli, my jsme povstali a přetrváme.*

*Ž 33,16 Král se nezachrání velkým vojskem, rek se nevyprostí velkou zmužilostí. **Selže kůň**, k záchraně nepostačí, velkou silou svou k úniku nepomůže. Ale oko Hospodinovo bdí nad těmi, kdo se ho bojí, nad těmi, kdo čekají na jeho milosrdenství, aby ze smrti je vysvobodil, naživu je zachoval v čas hladu.*

*Př 21,31 **Kůň je strojen pro den boje**, ale vítězství je u Hospodina.*

*Oz 1,7 Domu judskému však budu milostiv. Zachráním je skrze sebe, Hospodina, jejich Boha; **nezachráním je lukem, mečem a válkou, koni a jezdci**.*

Zatímco v evangeliích, epištolách a skutcích apoštolů se koně až na jednu výjimku neobjeví (obrácení apoštola Pavla bývá často zobrazeno jako pád z koně – v bibli to nikde není), najdeme koně opět v poslední biblické knize, jak postupně vyjíždějí a přinášejí různé pohromy. Na bílém koni přijíždí dobyvatel, ohnivý kůň přináší válku, černý drahotu a sinavý je znamením smrti a moru (Zj 2,6-8).

Teprve docela nakonec se objeví skutečný Pán a Spasitel, který vyjíždí z otevřeného nebe. Jeho kůň je bílý a za ním nebeské vojsko na koních stejné barvy, které pak definitivně zvítězí nade všemi nepřáteli.

*Zjevení Janovo 19,11 a 14 A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, **bílý kůň**, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě ...Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu.*

Jiří Gruber

Cirkus jako metoda sociální práce

Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má.

(2. Korintským 8, 11)

V cirkuse je všechno. Obdiv i opovržení. Romantika i slzy. Radost i dřina. Cirkus je příležitost k hledání a posouvání hranic možností vlastního těla a mysli. I příležitost podat ruku a nabídnout pomoc.

První zmínky o cirkusovém umění známe z nástěnných kreseb uvnitř egyptských pyramid. Cirky byly neodmyslitelně spojeny se starověkým Římem. Chmurná středověká města rozsvěcovali potulní kejklíři a muzikanti. Kočovní styl se pak stal na dlouhou dobu synonymem tradičního cirkusového umění, jak jej popisuje například Eduard Bass v Cirkuse Humberto.

Ve druhé polovině 19. století se z Francie začala šířit myšlenka tzv. Nového cirkusu, tedy takového, který by víc odpovídal moderní společnosti. Vzdal se zvířat a zaměřil se na výrazové prostředky přibližující se v mnohém spíše divadlu.

Mezi hlavní disciplíny patří žonglování, akrobacie, ekvilibristika (např. provazochodectví) nebo klaunérie.

Důležité je, že cirkus se tímto přerodem skutečně přiblížil lidem. Kromě profesionálních souborů (mezi nejznámější patří jistě kanadský Cirque du Soleil) vznikly novocirkusové školy, profesionální i amatérští umělci se sjíždějí na mezinárodní setkání a festivaly, kde si vyměňují zkušenosti.

Bylo otázkou času, kdy si lidé všimnou pozitivních dopadů jednotlivých disciplín a začnou tyto poznatky systematicky využívat. Nový cirkus se stal nástrojem pro výchovnou práci s mládeží a postupně i s dalšími skupinami – lidmi s fyzickým či mentálním postižením, dětmi z vyloučených komunit nebo seniory s Alzheimerovou nemocí. Vznikl koncept sociálního cirkusu, který využívá technik nového cirkusu jako metody sociální práce.

Myšlenka sociálního cirkusu se objevila v jižní Americe na přelomu tisíciletí. Profesionálové z šapitó učili děti a mládež z ulic, přičemž zaznamenali úspěch v prevenci kriminality. Sociální cirkus se rychle rozšířil a terapeutické uplatnění našel u mnoha dalších cílových skupin.

Důležité je, že cílem není pouze předávání znalostí technik jednotlivých disciplín. Důraz je kladen na rozvoj osobnostních a sociálních dovedností. Nový cirkus nabízí pestrou škálu činností, z nichž každá je jiná a rozvíjí něco jiného. U žonglování je to hlavně trpělivost, soustředění, kreativita, koordinace oka-ruka. Akrobacie vyžaduje dobrou znalost vlastního těla a důvěru v něj a také v partnera. V ekvilibristice je potřeba koncentrace a rovnováha. Klaunérie zase rozvíjí pozitivní přístup, schopnost vyjádřit se a odvahu udělat si ze sebe legraci.

Výchozí myšlenkou sociálního cirkusu je také týmová práce. Účastníci vystupují společně. Žonglér ani akrobat sám o sobě cirkus netvoří, teprve ve spolupráci s ostatními vše dostává smysl. Každý vyniká v něčem jiném a něco mu jde méně. Správný lektor by měl skupinu vést k toleranci a respektu k druhým. V cirkuse neexistují vítězové a poražení. Je prostorem pro seberealizaci, spolupráci a zábavu a má velký potenciál při začleňování vyloučených jedinců či komunit do společnosti. Se současnou uprchlickou krizí se sociální cirkus stává více než aktuálním tématem a řada lektorů (i těch českých) už si tohoto potenciálu všimla.

V České republice je významným aktérem v oblasti sociálního cirkusu pražský Cirqueon, který například spolupracuje s psychiatrickou léčebnou v Bohnicích a z jehož iniciativy vznikl také Cirkonet (česko-slovenská platforma pro podporu, rozvoj a profesionalizaci sociálního cirkusu). Nakročeno máme. Snad se i v Česku cirkus brzy vypotácí z exotické zaškatulkovanosti a tu nataženou ruku nabízející pomoc pevně stiskneme.

Jana Vondrová

Poznámka: Českobratrská církev evangelická pořádá už několik let Letní kemp mládeže ve Strmilově. Letos nabízí v týdnu 10. – 17. července tři kurzy, na které se zájemci mohou přihlásit – kurz rugby, umělecký kurz a také cirkusový kurz.

Pokud byste chtěli vědět více, ozvěte se mi prosím na vondrova@e-cirkev.cz.

Dopis k článku Jaroslava Poláka, „Je konfrontace opravdu nutná?“, Setkávání 2016, č.2

Vážený pane Poláku,

využívám Vaši ochotu k diskusi o problému imigrantů a rád bych připojil i svůj názor. Argumenty, které uvádíte proti stanovisku paní Slámové, totiž považuji za nespravedlivé.

Píšete například, že ve jménu i jiných náboženství byly páčány také strašlivé činy. V tom máte jistě pravdu (i když si myslím, že se v menší míře týkaly protestantských hnutí). Avšak to se odehrávalo před půl tisíciletím, zatímco dnes stojíme před problémem uhájit u nás klid a mír v současnosti. Historické události nezlehčujeme, ale nemůžeme jimi ospravedlňovat dnešní dění.

Dále argumentujete tím, že muslimové jsou v naprosté většině přátelští a mírumilovní lidé. A v tom máte jistě také pravdu. Ale problém je, že malá část imigrantů jsou bohužel přece jen nebezpeční fundamentalisté, a to nás nutí k ostražitosti. Kdybych se měl rozhodovat, zda mám přijmout do svého domu jako hosty skupinu slušných lidí a přitom měl podezření, že je mezi nimi někdo, kdo chce zničit mou rodinu a můj dům, asi bych s pozváním silně váhal. To není uplatňování principu kolektivní viny. Kolektivní vinu musí odmítnout například soudce při vynášení rozsudku o trestu. Má raději nechat několik viníků nepotrestaných, než aby s nimi byl odsouzen jediný nevinný. Tady však nejde o trest. Tady jde o obranu. A právo na obranu je myslím v souladu i s křesťanskými hodnotami. Člověk má pomáhat každému, kdo je v nouzi, ale to neznamená, že nemá povinnost se bránit, když je ohrožena jeho zem, jeho rodina a jeho identita. U nás naštěstí není zatím stav tak kritický, ale to, co se děje například ve Francii i jinde, je varující a bylo by nezodpovědné to ignorovat. Ale samozřejmě s imigranty soucítíme a podporujeme humanitární akce, které pomáhají lidem, kteří ztratili domov.

S muslimskými spoluobčany lze jistě dlouhodobě přátelsky, pokojně a v dobré spolupráci společně žít. Ale domnívám se, že je stále významný, a obávám se, že neslučitelný odlišný žebříček hodnot muslimské a západní populace.

Uvedu příklad: Možná je to už dvacet let, co muslimský představitel v Iránu (snad ajatolláh Chomejní) odsoudil spisovatele Salmana Rushdieho k smrti proto, že prý ve své knize Satanské verše urazil proroka Mohameda. Na základě této klatby má každý muslim právo (možná dokonce i povinnost) Salmana

Rushdieho zabít, pokud k tomu bude mít příležitost. Dokonce na to je vysána i odměna. Tím panu Rushdiemu prakticky zničil život, protože musí žít v ilegalitě a v neustálé nejistotě. Z hlediska západních hodnot je takovýto rozsudek něco nehorázného. Už proto, že neproběhl žádný soud a Rushdie ani není iránským občanem. A mne překvapilo, že nikdo z muslimů, pokud je mi známo, proti tomu neprotestoval. Ani z muslimských představitelů, ani z řadových věřících tehdy nikdo nevyzval ajatolláha Chomejního k zrušení rozsudku. Proč asi? Budto považují takovýto způsob spravedlnosti za správný, nebo mají strach projevit jiný názor. Obojí je pro mne nepřijatelné a nebezpečné. Měla se přece ihned zvednout vlna odporu.

Proto považuji za opodstatněné a správné, abychom náš evropský systém hodnot chránili a bránili. Nejsme povinni jej měnit jen proto, abychom nově příchozím vyšli vstříc.

A proto také nepovažuji příspěvek paní Slámové za konfrontační, ale spíše za oprávněnou obranu.

Ivan Pellar
ivan@pellar.cz

ZE SBORU BRNO - ŽIDENICE

Ze sborového večera

V pátek 26.2. proběhl v Židenicích sborový večer na téma: Člověk, zemědělství a životní prostředí. Přednášel pan Ing. Zbyněk Ulčák z katedry environmentálních studií FSS MU.

Večer byl zajímavý, a i přesto, že jsme řadu informací už znali (mj. též z článků v březnovém Setkávání), dal je řečník zas do jiných souvislostí, a tak to bylo pro zúčastněné zajímavé a přínosné. O několik postřehů bych se s vámi ráda podělila. Hned v úvodu zaznělo, že je důležité ctít přírodní zákony, nepřetlačovat se s přírodou a snažit se jednat podle toho, co příroda potřebuje.

Moderní zemědělství se žel o potřeby přírody moc nestará. Byla nám promítnuta zajímavá tabulka, která porovnává množství energie, které člověk vloží do vypěstování jednotlivých plodin, s množstvím energie, kterou z nich získá. Myslím, že všechny překvapilo, kolik plodin a také veškerá živočišná produkce jsou z hlediska získané energie ztrátové. Deficit energie se dorovná například z ropy. U rostlinné produkce se v důsledku toho užívají nadbytečně dusíkatá hnojiva, z nichž jen asi 5 % spotřebují rostliny a zbytek se dostává do spodních vod, kde je vyplaven nebo přeměněn mikroorganismy.

V tomto ohledu je šetrnější ekologické zemědělství. Ale ani zde se neobejdeme bez chemie. Jsou však používány šetrnější přípravky v menším

množství (dusíkatá hnojiva se nepoužívají vůbec). Poptávka po bio potravinách stále stoupá. Pro přírodu je to dobře, ale jsme závislí i na dovozu z ciziny, a to opět není bez ekologické zátěže. Byli jsme upozorněni též na potřebu střídání plodin, abychom nevyčerpávali půdu jednostranně.

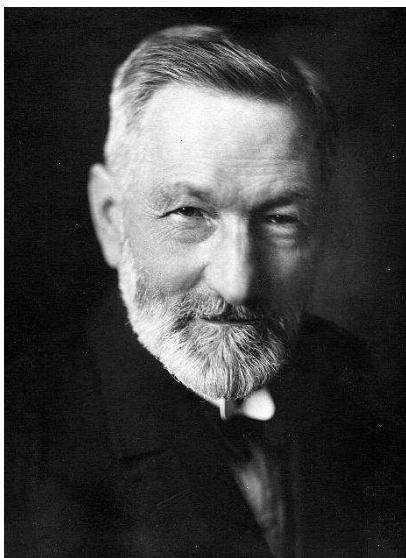
Nakonec zbylo i dost prostoru na otázky a zajímavou diskusi (například o geneticky upravených organismech, o různých odrůdách ovocných stromů aj.) Byl to velice příjemný večer a věřím, že mnohé z nás povzbudil do pěstování vlastního ovoce a zeleniny nebo k většímu nákupu zeleniny od místních zemědělců.

Eva Dušková

Z PŮDNÍCH ARCHIVŮ

Povzbuzení do všedního dne – Václav Pokorný

12.9.1855 Zaříčany u Čáslavi – † 19.8.1933 Brno

„Nedal mi Pán Bůh v životě leccos, zač jsem prosil, ale dal mi zase leccos, zač jsem neprosil, a dnes děkuju za všechno“.

V článku „Nad hrobem patriarchy“ (Československá Jednota, č. 10, říjen 1933) hodnotili osobnost a práci Václava Pokorného jeho kolegové faráři takto:

„Václav Pokorný, vozač brněnského reformovaného lidu Božího, muž velké víry, vytrvalých modliteb a mravenčí píle. Byl význačným členem družiny tzv. Böhlovců, kazatelů, kteří brali a vykládali slovo Boží pozitivně a stavěli se zásadně proti kritice. (Pro böhlovskou teologii byl podstatný důsledný christocentrismus, opírající se

o Kristovu oběť, a biblicismus ve smyslu odmítnutí moderních liberálních interpretací Písma.) Nechtěl nic jiného uměti, než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného, a jeho heslem, vracejícím se při každém jeho projevu, bylo evangelium Kristovo. Nechtěl nic přidati ani ubrati, a jeho bezpečná jistota byla, že toto evangelium musí zvítěziti, zatímco každou theorii liberální, každou „školu“ odvane čas, jako vítr odvane plevy. Stál ve službě největší myšlenky a byl nejskromnějším mužem v Brně. Byl vůdcem, ale veden byl Kristem. Kazatel všech, který vyhledával každou jednotlivou duši. Byl služebníkem slova a

ztělesňoval teorii. Apoštol silný tenkrát, když mdlel. Tyto vlastnosti nemohly zůstat bez požehnání, projevujícího se i v zevnějších výsledcích. Prvním velkým výsledkem bylo zřízení vlastního kostela na Špilberské (Pellicově) ulici a výstavba fary těsně za kostelem. Získáním vlastního stánku byla práce velice usnadněna a roku 1906 bylo dosaženo samostatnosti sboru. Po válce světové byl vybudován na Nové ulici nový stánek, Blahoslavův dům s velkou modlitebnou, a další modlitebna v Židenicích. Také kazatelská stanice v Silůvkách dala se do stavby. Má tedy původní obvod pracovní 4 pěkné budovy, ve kterých nástupcové Pokorného kázali Krista. Původní sbor vzrostl tak, že bylo nutno jej rozdělit ve dva samostatné farní sbory (Brno město a Židenice), které čítají se svými stanicemi přibližně 6000 duší, zatímco v počátcích práce bratra Pokorného, v roce 1883, jich bylo 80.“

Biblická úvaha bratra faráře Pokorného pod názvem „Zlaté pravidlo, jejíž zkrácenou podobu uvádíme, je vybrána z úvodníku časopisu Českobratrská jednota číslo 9, září 1931.

Jan 3,30 „Onť musí růsti, já pak menšiti se“

To jest zlaté pravidlo pro každého člověka a zvláště pro kazatele slova Božího.

My pak napřed chceme ukázati, jak to dopadá, když člověk sebe vynáší místo Pána Ježíše, a pak jaké požehnání přináší, kdo dovede Pána Ježíše hodně stavěti do popředí, sebe pak do pozadí. Šlo tomu člověku, který byl vlastním původcem světové války, o to, aby Kristus rostl, a člověk se menšil? Naopak, člověk chtěl býti velkým, člověk si řekl: „Já musím růsti“, a proto člověk s tímto protikřesťanským heslem napůsobil tolik zlého, a musel býti pokořen a zahanben. Někomu napadne jako na potupu hoditi nám otázku: „Kde vás je vidět?“ A my nadobro jsme tomu nakloněni již pořádati průvody, aby nás bylo vidět. Ale která pak církev to výborně dovede, aby jí bylo všude vidět? A přinesly všechny ty její okázalosti jakého požehnání lidstvu? V tomť je lidská pýcha, člověk se chce ukázati, chce se pochlubit, chce se povyšovati, a ne menšiti. A to nemůže přinést žádného požehnání. Pořádejte si pestrý, nádherný průvod z Prahy až do Užhorodu, přinese to jaký prospěch našemu národu anebo naší republice? Co z toho kdo má, vidí-li krásné prapory a drahocenná roucha? Ať o nás svět třeba nic neví, jen když nás Bůh vidí při poctivé, užitečné práci, při prokazování lásky a milosrdenství, při svědectví o cestě spasení, o Pánu Ježíši a Jeho spasitelném díle a Jeho síle, která nás vede k vítězství nad všelikým pokušením. Ale abychom to konali, musíme se pokořiti a Pána Boha za to vroucně prositi ve jménu Kristovu.

Pravého požehnání Božího dochází člověk vůbec, když se řídí tím pravidlem Janovým: „Onť musí růsti, já pak menšiti se.“ A rovněž i kázání přináší skutečného požehnání, nese-li se tímto duchem. A Jan Křtitel má býti vzorem každému kazateli evangelia Kristova. A jak Jan pojímal tu svou nesmírně důležitou úlohu? Tak jako přítel ženichův. Kdo se tenkrát v Palestině chtěl

ženiti, musel mítí přítele, který všechno projednával. V duchovním slova smyslu ženichem jest Kristus, a nevěstou každá jednotlivá duše. Úkolem pak kazatelovým jest získati jednotlivé duše Pánu Ježíši. Ale co má jako přítel ženichův říci té nevěstě? Jan Křtitel na prvním místě kázal: „Pokání čiňte“, přesně přeloženo: „Změňte smýšlení své.“ Ale která moc může přiměti člověka, aby změnil smýšlení své? Jen Duch svatý. Ale Duch svatý působí skrze slovo Boží. Kazatel musí kázati pravdu Boží. A co řekne té nevěstě o tom ženichovi? To, co řekl Jan, že jest Syn Boží, král nebes, Jehož království se přiblížilo, a zároveň že jest i Beránek Boží, který snímá hříchy světa. Při tomto svědectví jest potřebí upřímně se modliti za Ducha svatého. A když On osvíti oči naše, abychom viděli slávu Kristovu, tu hned cítíme svou nicotu a toužíme po Spasiteli. A čím více přivádí nás Duch svatý skrze slovo Boží do styku s Pánem Ježíšem, tím méně si o sobě myslíme, a tím víc roste před naším zrakem Kristus. To pak jest největší radost věrného kazatele evangelia, když vidí, že lidé přijímají svědectví o Pánu Ježíši a připojují se k Němu u víře a v Duchu svatém, aby jedno byli s Ním a tak účastni všeho, co jim tento nebeský ženich vydobyl a připravil.

Končíme napomenutím, aby kazatel i posluchači upřímně se modlili Bohu za to, aby kazatel uměl vysoko vynášeti Pána Ježíše, a sám se při tom ztráceti, a posluchači i se svým kazatelem aby přijali svědectví slova Božího a přivinuli se k Pánu Ježíši jako nevěsta ku svému ženichu na věky.

Pro Setkávání připravil Pavel Čermák

BUDE

Hudební nešpory v Červeném kostele

První dubnovou neděli 3. 4. v 19:30 se opět konají hudební nešpory. Pěvecký sbor Gaudeamus na nich zazpívá skladby P.G. Česnokova, J. Najvara, A. Pärta a Z. Lukáše. Biblické zamyšlení bude mít Jiří Gruber. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován středisku Diakonie Betlém v Kloboukách u Brna. Akce se koná za finančního přispění Jihomoravského kraje a statutárního města Brna.

Biblické písně v Blahoslavově domě

Třetí dubnovou neděli (17. dubna) se v Blahoslavově domě koná poslední předprázdninový nešpor. Svým hudebním programem k němu přispějí známý brněnský basbarytonista Jiří Miroslav Procházka a varhaník Martin Jakubíček. V jejich podání uslyšíme Biblické písně Antonína Dvořáka. Nešpor začíná v 18 hodin a všichni jsou k němu zváni.

Jarní brigáda na Blažkově

Milé sestry a milí bratři, jako každý rok se bude v pobytovém středisku Blažkov i letos konat několik brigád za účelem jeho údržby a zvelebení. První z nich je naplánována na víkend 29. 4. – 1. 5. 2016. Letos se jedná o víkend normální, neprodloužený, a o to více se budeme muset snažit stihnout všechny „jarní“ úkoly my, kteří se tam sejdem. Proto neváhejte a přijedte podpořit společnou práci toto dílo i se svými kamarády, práce bude dost. Hledáme také dobrovolníka, který by se ujal vedení kuchyně pro tuto brigádu.

Zájemci hlaste se prosím u sestry Evy Vojtíškové nebo u bratra Petra Sochy, abychom měli představu, kolik se nás sejde.

Těšíme se na vás.
za kuratorium Helena Mahelová

Brno I – kavárnička v dubnu

- 6.4. Bratr Jan Franců: o nových cestovatelských zážitcích
(s promítáním snímků)
- 13.4. Hudební vystoupení připraví studenti konzervatoře
- 20.4. Sestra Věra Bednářová: Opět o Brně v proměnách času
- 27.4. Bratr Jaroslav Černý pokračuje ve vyprávění

CELOCÍRKEVNÍ SBÍRKY 2015

Přehled výsledků v brněnských sborech

sbírka	Brno I	Brno II	Husovice	Židenice
<i>Církevní tisk</i>	6.177	8.355	2.625	2.485
<i>Hlavní dar lásky JJ</i>	12.178	21.000	3.529	5.900
<i>Diakonie ČCE</i>	9.570	13.350	1.488	4.572
<i>Solidarita sborů</i>	4.797	7.400	2.268	2.806
<i>Sociální a charitativní pomoc</i>	11.511	12.110	3.000	16.430
<i>Sbírka darů JJ</i>	34.750	19.035	13.000	25.754
<i>Jubilejní toleranční dar</i>	6.740	11.800	2.772	2.405
<i>Bohoslovci a vikariát</i>	12.809	18.300	3.500	6.200
<i>Seniorátní diakonie</i>	12.362	15.555	3.261	4.320

LIDÉ VE SBORU

Brno I

6.4.	Věra Přikrylová	85 let
8.4.	Alena Běťáková	71 let
8.4.	Květa Vágnerová	88 let
10.4.	Eliška Dočkalová	77 let
13.4.	Marta Kepáková	60 let
13.4.	Eva Langerová	79 let
14.4.	Julie Svobodová	10 let
14.4.	Pavel Sypták	73 let
15.4.	Jindřich Růžička	70 let
15.4.	Zlatica Weisssová	70 let
16.4.	Radoslav Mesarč	40 let
20.4.	Miloš Sedlo	75 let
22.4.	Květa Vondráčková	80 let
23.4.	Marie Wittichová	74 let
25.4.	Jan Fleischer	81 let
25.4.	Matyáš Blatný	10 let
26.4.	Ivana Janáčková	75 let
30.4.	Zuzana Mlejnková	20 let
30.4.	Jan Sebera	20 let

Brno II

2.4.	Eva Pašková	79 let
2.4.	Květa Dufková	72 let
3.4.	Marie Pavlíková	95 let
4.4.	Charlotte Szotkowská	77 let
6.4.	Jaroslav Nedbálek	75 let
6.4.	Ivan Pejta	60 let
7.4.	Lubomír Ryšavý	90 let
7.4.	Emilie Petrgalovičová	80 let
8.4.	Eliška Haklová	79 let
9.4.	Zdeňka Burešová	77 let
13.4.	Hana Bůžková	82 let
13.4.	Václav Janda	72 let
16.4.	Jiřina Kuchařová	73 let
16.4.	Marie Nedbálková	73 let
16.4.	Michal Waldhans	20 let
17.4.	Radomil Krajs	85 let
19.4.	Blažena Kadlecová	84 let
22.4.	Hana Synková	73 let
23.4.	Vlastislav Vondrouš	74 let
26.4.	Jaroslav Veselský	85 let
29.4.	Věra Freibergrová	96 let
29.4.	Oldřich Svoboda	74 let
29.4.	Pavel Bárta	40 let
30.4.	Maxmilián Osvald	92 let

Oddáni byli:

- 6.3. Alžběta Michalová
a Jakub Kubíček

Rozloučili jsme se:

- 19.2. Drahúše Musiolová, nar. 1920

DÍKY A PROSBY

Hospodine, přijmi naši chválu a poděkování, že máme možnost scházet se nad tvým slovem a čerpat z něho sílu do dalších dnů.

*Prosíme tě, svatý Otče, daruj nám moudrost, v níž bychom tě poznávali,
rozum, kterým bychom tě chápali,
horlivost, jíž bychom tě hledali,
trpělivost, s níž bychom tě očekávali,
oči, které by tě spatřovaly,
srdce, které by o tobě přemýšlelo*

a život, kterým bychom tě zvěštovali.

A prosíme tě, upevňuj naši víru v tebe, ať nemáme strach z toho, co neznáme a čemu nerozumíme. Dej nám vhled do současné situace lidí prchajících ze svých domovů a hledajících pomoc v Evropě. Vnes do této situace svůj řád a pokoj a dej nám poznat, jaká je naše úloha v této situaci.

Prosíme, Pane, za mír pro celý svět a všechno tvé stvoření. Amen.

(Brno – Husovice, neděle 6. března 2016)

ZE STARŠOVSTVA

Brno I

První část schůze byla otevřena pro členy sboru, kteří by se chtěli vyjádřit k činnosti staršovstva nebo doplnit výroční zprávu. Po několika opravách byla zpráva přijata a bratr Jaroslav Černý pak přednesl několik připomínek, kterými se bude staršovstvo zabývat na příští schůzi. Poté byl schválen rozpočet, který bude předložen sborovému shromáždění. Příprava volebního shromáždění zabrala značnou část březnové schůze. Hodnotili jsme nedávná setkání a měli jsme radost z podařené sborové neděle a víkendového pobytu konfirmandů v Daňkovicích. Věnovali jsme se také přípravě Muzejní noci a Noci kostelů a plánům na novou kuchyň. Bylo schváleno omítnutí otlučených zdí v Červeném kostele.

Jiří Gruber

Brno II

Ke své první poradě se sešlo nově zvolené staršovstvo sboru (o volbě staršovstva v Blahoslavově domě najdete jiný příspěvek v tomto časopise). Sešli jsme se vlastně tentokrát o půl hodiny dříve, abychom mohli za dosavadní službu poděkovat těm, kteří se rozhodli do staršovstva znovu nekandidovat a své působení ve staršovstvu tak ukončili. Na začátku jednání byl pak kurátorem sboru znovu zvolen bratr Jaroslav Kučera a náměstkem kurátora bratr Blahoslav Ryšavý. Noví i staronoví členové staršovstva si pak rozdělili zastoupení v několika pracovních skupinách a věnovali se běžné agendě.

Martin Horák

Brno-Židenice

Na své pravidelné poradě se staršovstvo mimo jiné zabývalo přípravou programu na Noc kostelů. Vytipovalo také hosty, které osloví s pozváním na sborový den, který připravuje na 26. června. Projednalo vedení bohoslužeb na duben a částečně i květen; na neděli 17. dubna přijala pozvání sestra farářka Radmila Včelná. Z hospodářských věcí odsouhlasilo cenovou nabídku na poslední etapu opravy stropu kostela a na základě usnesení sborového shromáždění zvažilo varianty parkovacího stání před farou a rozhodlo, že parkování bude zbudováno nad nepoužívaným vjezdem do garáže.

Miroslav Maňák

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 11.4.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

19:00 modlitební setkání

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 6., 20.4.

15:00 kavárnička

18:00 mládež

18:00 kurs Beta

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 7.4., 21.4.

18:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Brno II

Po – Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 11.4.

Úterý:

17:00 b.h.Tišnov 12.,26.4.

18:00 příprava NŠ 5.4.

19:30 setkání stř. generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 13., 27.4.

14:00 biblické čtení DD Kociánka 6., 20.4.

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba 28.4.

9:30 Mateř.klub 14., 28.4.

14:30 káva 7. a 21.4.

16:00 vyučování dětí, confirm. příprava

17:30 mládež II.

Sobota:

9:30 DD Kociánka 2.,16.,30.4.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setk. v Blah. domě

18:00 nešpor 17.4.

Brno – Husovice

Pondělí:

17:45 konfirmač. cvičení

19:00 večer poezie 4.4.

Středa:

18:00 katecheze dospělých

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 14.4.

Pátek:

15:30 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 10.4.

Brno – Židenice

Po – Pá 8:30 – 11:30

Úterý:

15:30 biblic. hodina pro děti

18:00 modliteb. setkání 5.4.

19:19 DŽES – Duchovní židenické ev. setkání

Středa:

17:30 mládež

18:30 staršovstvo 12.4.

19:00 Modlitby a zpěvy z Taizé 19.4.

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

Pátek:

14:45 biblic. hodina pro děti

v Blansku 1. a 15.4.

19:00 setkání sboru 8.4.

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:30 pěv. sbor ChraPoT

Brno I	Brno II	Brno - Husovice	Brno - Židenice
3.4. 1. neděle po Velikonocích BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber Rch Jiří Šimsa ČK 19:30 Jiří Gruber <i>nešpory</i>	BD Saša Jacobea Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek ČK 19:30 Jiří Gruber <i>nešpory</i>	Žd Martin Horák, VP Bl Jiří Bureš, VP
10.4. 2. neděle po Velikonocích BK Martin Grombiřík ČK Martin Grombiřík	BD Saša Jacobea, <i>křest</i> Tiš Martin Horák	Hu Jaroslav Vítek	Žd Jiří Šimsa Bl Jiří Šimsa
17.4. 3. neděle po Velikonocích BK Olga Tydlitátová ČK Olga Tydlitátová Rch Olga Tydlitátová	BD Martin Horák Tiš Saša Jacobea BD 18:00 Saša Jacobea, <i>nešpor</i>	Hu Štěpán Hájek <i>Husovický dvorek</i>	Žd Radka Včelná Bl Radka Včelná
24.4. 4. neděle po Velikonocích BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber	BD Martin Horák Tiš Saša Jacobea	Hu Štěpán Hájek Husovický dvorek	Žd Josef Suchý Bl kazatel CB
1.5. 5. neděle po Velikonocích BK Olga Tydlitátová ČK Olga Tydlitátová Rch Jiří Šimsa ČK 19:30 Olga Tydlitátová <i>nešpory</i>	BD Saša Jacobea Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek ČK19:30 Olga Tydlitátová <i>nešpory</i>	Žd Martin Horák, VP Bl Jiří Bureš, VP
BK: Betlémský kostel v 8:30 ČK: Červený kostel v 10:00 Rch: Rychmanov v 14:15	BD: Blahoslavův dům v 9:00 Tiš: Tišnov v 10:30	Hu: Netušilova 26 v 9:00 Ma: Maloměřice, Borky 7 DDS v 10:30	Žd: Židenice v 9:00 Bl: Blansko v 14:00